

“Stel je eens voor...!” Deze zin zou leerkrachten frequent over de lippen moeten komen. Ze zouden dan namelijk stelselmatig een beroep doen op het voorstellingsvermogen van hun leerlingen.

Stel je eens voor dat deze rij stoelen een bus is..., dat jij een koningin bent..., dat deze pop jouw kind is... Stel je eens voor dat je een Duitse jongen van 16 jaar bent, die in 1944 naar Nederland gestuurd wordt om oorlog te voeren... Stel je eens voor dat je heel goed zou kunnen lezen, wat zou je dan anders doen dan je nu doet?

De zin ‘Stel je eens voor...’ betreft leerlingen bij het onderwerp, zorgt ervoor dat ze op het puntje van hun stoel zitten. ‘Stel je eens voor...’ doet een beroep op nieuwsgierigheid, creativiteit en denken inlevingsvermogen. ‘Stel je eens voor...’ vraagt om originaliteit, om meedenken en om zaken eens van een andere kant te bezien. Ken Robinson geeft aan dat kinderen al vroeg tot zulke creatieve denkprocessen in staat zijn, maar hij komt in zijn onderzoek – helaas – tot de conclusie dat het onderwijs dit vermogen, door onder andere het sterk reguleren van leerprocessen, eerder afzwakt dan aanwakkert (Robinson, 2006).

Mary Hatwood Futrell verwoordde eens als kern van het leraarsvak: ‘Wanneer het nog niet aangeboorde talent van een kind

in aanraking komt met de creativiteit en verbeeldingskracht van de leraar, dan voltrekt zich een wonder.’ Verbeeldingskrachtig onderwijs vraagt dus van leerkrachten om zelf ook creatieve denkers te zijn, die zich getraind hebben in het stellen van de vraag: “Stel je eens voor...!”

Toch kan een verbeeldingskrachtige leerkracht van een koude kermis thuiskomen als hij een beroep doet op het voorstellingsvermogen van zijn leerlingen. Een vrijeschoolleerkracht vertelde zijn klas eens het verhaal van Vergilius over de Trojaanse held Aeneas, die toen hij aan het hof van koningin Dido van Carthago verzeild raakte, verliefd werd op deze mooiste vrouw aller tijden. De leerkracht vertelde over de schoonheid van de koningin en de verliefdheid van Aeneas. De leerlingen hingen aan zijn lippen.

Maar de volgende dag vroegen de leerlingen enthousiast op het schoolplein: “Meester gaat u vandaag weer verder met dat verhaal over Fido Dido?” Terwijl de leerkracht verteld had over de mooiste vrouw aller tijden, hadden de leerlingen zich een voorstelling van haar gemaakt als Fido Dido, het ruw geschetste figuurtje uit de tv-reclames van 7Up.

